

บันทึกการเล่าเรื่อง

กิจกรรมถ่ายทอดความรู้ : การทำวิจัย (COP: Community of Practice)
กลุ่มชุมชนคนทำงาน เรื่อง การสร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนใน
ศตวรรษที่ 21 ครั้งที่ 2
วันพุธที่ 21 มิถุนายน 2560 เวลา 13.00-16.00 น.

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
<p>อาจารย์พรรณศิริ แจ่มอรุณ</p> 	<p>สิ่งกระตุ้นคือเราเป็นอาจารย์ ก็ต้องมีศถาบรรดาศักดิ์ และเมื่อมันมีแล้ว สิ่งก็ตามมาก็คือ ฐานะทางเศรษฐกิจ ครอบครั้ว ความมั่นคง มันทำให้รู้สึกว่ายู่สบายขึ้น ปลอดภัยขึ้น อันที่สองก็คือความเป็นครู มันหยุดนิ่งไม่ได้ ทุกวันเราจะต้องอ่านหนังสือ เรายังต้องฟังข่าว อ่านหนังสือ แล้วไม่ใช่ว่าอ่านน้อยลง กลับต้องอ่านมากขึ้น กว้างขึ้น พอเราทำงานวิจัย ก็ยิ่งทำให้เราต้องตะกุกตะกายหาว่า คนอื่นเค้าว่าเรื่องนี้ว่าอย่างไร ทำงานวิจัยมันก็ได้กับตัวเองว่า ปกติการเขียนบทความ เอกสาร เราก็มักจะฟังฟังจากสิ่งที่คนอื่นเขียนแล้วก็เอามาประกอบว่าคนโน้นว่าอย่างนี้ อย่างนั้น แล้วก็เอามาร้อยเรียง แต่การทำงานวิจัยเรารู้สึกว่า เราตกตะกอนงานของเรา โดย 60-70 % ของเล่มนี้ ไม่เคยมีบันทึกที่ไหนมาก่อน มันก็เลยทำให้รู้สึกว่าคนที่ เป็นครูเมื่อทำวิจัย มันทำให้เกิดความรู้ที่ไม่มีที่ไหนมาก่อน มันเกิดขึ้นกับตัวเรา และเราก็สามารถเอาความรู้ที่ได้นี้ไปถ่ายทอด ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นในห้องเรียน แต่เป็นที่ไหนก็ได้ที่เรามี โอกาสที่เราได้พูด นี่คือสิ่งสำคัญสองอย่างที่เราได้ ส่วน มหาวิทยาลัยก็จะได้ผลงานวิจัยมาเป็นส่วนหนึ่งของการ สนับสนุน</p>	<p>แรงบันดาลใจในการทำงานวิจัย</p> <ul style="list-style-type: none">● ยศถาบรรดาศักดิ์ที่ควรจะมีจะเป็นหากอยู่ในสายอาชีพนี้● คำตอบแทนจากการได้ตำแหน่งทางวิชาการ ส่งผลไปถึงความมั่นคงของครอบครัว● ความเป็นครูหยุดนิ่งไม่ได้ต้องพัฒนาความรู้ตลอดเวลา● ความภูมิใจในผลงานของตนเอง เพราะ 60-70% ในงานวิจัย มาจากการกลั่นกรองความคิดของเรา ไม่ซ้ำกับใครอย่างแน่นอน

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
<p data-bbox="162 273 402 362">ผศ.ดร.ธีรโชติ เกิดแก้ว</p> 	<p data-bbox="422 273 1145 922">เรื่องความสำคัญของงานวิจัย ในส่วนตัวผมมีความคิดเห็นใน 3 ประเด็นคือ งานวิจัยมีความสำคัญต่อตัวผู้ทำ ต่อนักศึกษา และต่อองค์กรและสังคม ซึ่งแน่นอนประเด็นแรกก็คือมีความสำคัญต่อตัวผู้ทำ ทำให้ผู้ทำวิจัยต้องค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ ไม่ได้อยู่กับที่ หากทำบ่อย ๆ ก็จะมีประสบการณ์มากขึ้น การสั่งสมประสบการณ์ถือว่าการเพิ่มทักษะในการวิจัยจนเราสามารถกลายเป็นนักวิจัยมืออาชีพได้ นอกจากนี้ในฐานะที่พวกเราเป็นอาจารย์ก็ต้องมีการพัฒนาความรู้ พัฒนาตนเอง ก็ต้องหาความก้าวหน้า การทำวิจัยเป็นหนทางสำคัญนำไปสู่ความก้าวหน้าทางตำแหน่งวิชาการ ซึ่งนอกจากเราได้รับค่าตอบแทนในการดำรงตำแหน่งทางวิชาการแล้วเรายังได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น</p> <p data-bbox="422 936 1145 1429">ประเด็นที่สองซึ่งมีความสัมพันธ์กับประเด็นแรกอย่างมากคือ งานวิจัยมีความสำคัญต่อนักศึกษา จากที่ผมกล่าวไปเบื้องต้นว่า การเป็นอาจารย์เราต้องไม่ได้อยู่กับที่ เราต้องพยายามค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ มาสอนเด็ก ดังนั้นการวิจัยจึงเป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่มาพัฒนาการเรียนการสอน อีกทั้งหลังจากทำวิจัยเสร็จเราก็ได้้องค์ความรู้ใหม่ๆ มีมุมมองใหม่ ๆ และมองเห็นปัญหาพร้อมทั้งวิธีการแก้ไขปัญหาได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งวิจัยจึงมีส่วนช่วยให้อาจารย์แก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนได้</p> <p data-bbox="422 1442 1145 1818">ประเด็นที่ 3 วิจัยมีความสำคัญต่อองค์กรและสังคม การที่เราเป็นสังคมนักวิจัยก็จะช่วยพัฒนาคุณภาพบุคลากรให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีองค์ความรู้ใหม่ๆ ทันสมัย ทันเหตุการณ์ และความเคลื่อนไหวของสังคม และการทำวิจัยก็ทำให้การประเมินคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ดี มีผู้ได้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มจำนวนมากขึ้น เกิดความเข้มแข็งทางด้านวิชาการและเป็นที่ยอมรับขององค์กรทางการศึกษาและประชาชนทั่วไป</p> <p data-bbox="422 1832 1145 1989">ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานวิจัย ผมคิดว่ามีสองปัจจัยใหญ่ ๆ คือ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายในก็ได้แก่ จิตใจของเรา คือ ถ้าหากเรามีพลัง มีความคิดรัก</p>	<p data-bbox="1168 273 1433 362">ความสำคัญของงานวิจัย</p> <p data-bbox="1168 376 1433 430">ด้านตัวผู้ทำ</p> <ul data-bbox="1168 443 1433 900" style="list-style-type: none"> ● ต้องค้นคว้าความรู้ใหม่ ไม่ได้อยู่กับที่ ● เพิ่มทักษะในการวิจัยสู่มืออาชีพ ● ความก้าวหน้าทางตำแหน่งวิชาการ ● ได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่วไป <p data-bbox="1168 913 1433 967">ด้านนักศึกษา</p> <ul data-bbox="1168 981 1433 1303" style="list-style-type: none"> ● ต้องค้นคว้าความรู้ใหม่ จากงานวิจัย ● นำองค์ความรู้จากงานวิจัยมาใช้ แก้ปัญหาในการเรียนการสอนได้ <p data-bbox="1168 1317 1433 1370">ด้านองค์กร/สังคม</p> <ul data-bbox="1168 1384 1433 1989" style="list-style-type: none"> ● ได้บุคลากรที่มีคุณภาพด้านองค์ความรู้ ● ได้ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเพิ่ม ● มีความเข้มแข็งทางด้านวิชาการ ● เป็นที่ยอมรับขององค์กรทางการศึกษาและประชาชนทั่วไป

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>ความก้าวหน้า เราก็จะมีแรงกระตุ้นให้อยากทำงานวิจัย ดังนั้นกำลังใจที่เข้มแข็งเป็นเรื่องสำคัญ เพราะระหว่างทางการทำงานก็ต้องเจอปัญหาต่าง ๆ ทำให้ท้อแท้ เหน็ดเหนื่อย ไม่อยากทำ แต่ถ้าใจสู้ ค่อย ๆ คิด พยายามทำ อดทนต่อปัญหาต่าง ๆ อย่างไม่ย่อท้อก็จะทำให้งานวิจัยสำเร็จได้ การตระหนักถึงหน้าที่ของความเป็นครู การเป็นครูอาจารย์ที่ดีไม่ใช่มีหน้าที่เพียงแค่ทำการสอน เตรียมการสอน คิดกิจกรรมประกอบการสอน รวบรวม เรียบเรียงเอกสารประกอบการสอนเท่านั้น แต่ยังต้องมีหน้าที่พัฒนาองค์ความรู้ด้านวิชาการด้วยการเขียนตำราและทำงานวิจัย วางแผนและจัดทำโครงการบริการวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนรอบ ๆ มหาวิทยาลัย และต้องมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมควบคู่ไปด้วย ร่วมทำกิจกรรมของคณะและมหาวิทยาลัย และปัจจัยสุดท้ายก็คือ เราต้องมีเป้าหมายทางวิชาการที่ชัดเจน ส่วนตัวผมตั้งเป้าหมายไว้ว่า ถ้าในขณะที่ยังทำอาชีพเป็นอาจารย์อยู่จะไม่หยุดการทำงานวิชาการ และจะพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการไปเรื่อย ๆ ไม่ว่าจะทำได้หรือไม่ได้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการก็ตาม</p> <p>ส่วนปัจจัยภายนอกที่มีความสำคัญต่อการทำงานวิจัยคือเวลา การมีภาระงานสอนที่มากเกินไปจะเป็นอุปสรรคสำคัญในการทำงานวิจัย ดังนั้นหากเราต้องทำวิจัยควรมีภาระงานสอนที่เหมาะสม ซึ่งนอกจากภาระงานสอนแล้วภาระงานอื่น ๆ ที่ต้องรับผิดชอบเช่นการดำรงตำแหน่งบริหาร การเป็นคณะกรรมการต่าง ๆ ที่มากเกินไปก็จะเป็นปัจจัยที่ทำให้จัดสรรเวลาในการทำงานวิจัยทำได้ยากลำบากขึ้น ปัจจัยภายนอกอีกประการหนึ่งคือมีสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำงานวิจัย เพราะการวิจัยบางอย่างต้องใช้เวลาในการออกไปเก็บข้อมูลภาคสนาม รวบรวมข้อมูล จึงต้องได้รับความสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย คณบดี หัวหน้าสาขาวิชา และที่สำคัญเราต้องได้กำลังใจจากคนรอบข้าง ไม่ว่าจะเป็นครอบครัวและเพื่อน ๆ</p>	<p>ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัย</p> <p>ปัจจัยภายใน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● กล้าใจที่เข้มแข็ง ที่สะท้อนออกมาในรูปแบบของความเพียรพยายาม อดทน ไม่ย่อท้อ ● ตระหนักถึงหน้าที่ของความเป็นครูอาจารย์ที่ไม่ใช่มีหน้าที่เพียงแค่ทำการสอนเท่านั้น แต่ยังต้องมีหน้าที่พัฒนาองค์ความรู้ด้านวิชาการ การบริการวิชาการ และการทำงานนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ● มีเป้าหมายทางวิชาการที่ชัดเจน <p>ปัจจัยภายนอก</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ภาระงานที่เหมาะสม ● สิ่งแวดล้อมอำนวย เช่น มหาวิทยาลัย ผู้บังคับบัญชาทุกระดับให้การสนับสนุน กำลังใจจากคนรอบข้าง

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>เมื่อพูดถึงแรงบันดาลใจที่ทำให้ผมมุ่งมั่นที่จะสร้างผลงานวิจัยอยู่เสมอ นั้น สิ่งแรงมาจากครู อาจารย์ต้นแบบส่วนตัว ผมนำต้นแบบจากครู อาจารย์หลายท่านที่ประสบความสำเร็จในการทำงานด้านวิชาการมาเป็นแรงจูงใจให้อยากทำและประสบความสำเร็จเหมือนท่านเหล่านั้น และด้วยประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมาทำให้ผมอยากประกาศศักดิ์ศรีและศักยภาพของลูกชานาที่ขาดโอกาสทางการศึกษาว่า เราก็เป็นคนหนึ่งที่มีความสามารถที่ทำได้เหมือนกับคนอื่น ๆ และนี่ก็คือความภาคภูมิใจอย่างหนึ่งของผม การได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ เป็นอีกแรงจูงใจหนึ่งที่ทำให้ผมไม่ยอมหยุดนิ่งในการพัฒนาวิชาการ</p> <p>สำหรับปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นขณะที่ทำงานวิจัยนั้น ส่วนตัวผมแยกเป็น 2 ประเด็นคือ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ภาระงานในช่วงเวลานี้ ไม่เอื้อต่อการทำงานวิจัยของผม เนื่องจากผมดำรงตำแหน่งผู้บริหาร มักประสบกับปัญหาภาระงานทั้งงานบริหาร งานสอน และงานอื่น ๆ ที่มีค่อนข้างมาก ซึ่งบางครั้งยากต่อการจัดสรรเวลาเพื่อทำงานวิจัย อีกประเด็นคือปัจจัยภายใน ได้แก่ ความเหนื่อย ความเกียจคร้าน ซึ่งปัจจัยนี้ บางครั้งเข้ามาในจิตใจเราเยอะ ทำให้ต้องพยายามข้ามผ่านปัญหานี้ และหลาย ๆ ครั้งกว่าจะทำใจ เสริมสร้างกำลังใจให้ตนเองข้ามผ่านได้ รู้สึกเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากเหมือนกัน ซึ่งเมื่อเกิดปัญหาอุปสรรคเช่นนี้แล้ว ผมก็มีแนวทางการแก้ปัญหา คือ ถ้าเป็นปัจจัยภายนอก ผมต้องแบ่งเวลา จัดสรรเวลาให้กับงานวิชาการ ไม่ต้องมากขอวันละ 1-2 ชั่วโมงก็พอ แต่ขอให้ทำเป็นประจำ อาจจะไม่ทุกวันก็ได้ แต่ถ้าเป็นไปได้ทุกวันก็ดี เฉพาะในช่วงทำงานวิชาการเรื่องนั้น ๆ อยู่ แต่อย่าทิ้งไปหลายวัน จะทำให้ความต่อเนื่องทางด้านความคิดชะงักงัน และจะส่งผลให้เราเกิดความเหนื่อย ในที่สุดก็จะล้าเลิการทำงานวิชาการ ส่วนปัจจัยภายใน เราก็ต้องสร้างกำลังใจที่เข้มแข็ง พยายามดึงเอาศักยภาพภายใน คือ ความเพียรพยายาม ความอดทนมาใช้ให้มากที่สุด ตั้งเป้าหมายให้ชัดเจน ส่วนตัวผมได้นำ</p>	<p>แรงบันดาลใจในการทำงานวิจัย</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ครู อาจารย์ต้นแบบ ● ต้องการประกาศศักดิ์ศรีและศักยภาพของลูกชานา ● ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น <p>ปัญหา อุปสรรค และแนวทางในการแก้ไขในการทำงานวิจัย</p> <p>ปัญหา-อุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ภาระงาน ● ความเหนื่อย ความเกียจคร้าน <p>แนวทางในการแก้ไขปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> ● แบ่งเวลา จัดสรรเวลาให้กับงานวิชาการ ● สร้างกำลังใจที่เข้มแข็ง พยายามดึงเอาศักยภาพภายในซึ่งได้แก่ ความเพียรพยายาม และความอดทนมาใช้ให้มากที่สุด

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>พระพุทธเจ้าที่ทรงตั้งสัจจะแก่ตัวเองว่า ถ้าไม่บรรลुพระสัมพันธุญาณจะไม่ลุกจากที่นั่ง แม้ชีวิตจะสั้นไปก็ตาม มาเป็นแรงจูงใจในการทำงาน หรือคุณครู อาจารย์รุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จทางวิชามาใช้เป็นแรงจูงใจ หรือกระตุ้นมานะในตัวเราเชิงสร้างสรรค์ที่ว่า “เราไม่ทำไม่ได้แล้วนะ เขาเข้ามาที่หลังเรา เขามีผลงานและตำแหน่งทางวิชาการ เราไม่ทำเราอายเขา นะ หรือถ้าไม่ทำ มหาวิทยาลัยอาจเลิกจ้างเราก็ได้” ทศนคติทำนองนี้ จะช่วยปลุกเร้าแรงมานะในตัวเราให้ลุกขึ้นมาพัฒนาตัวเอง ไม่ย่ออยู่กับที่อีกต่อไป</p> <p>แนวโน้มของการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านตัวผู้เรียนคือมีจำนวนน้อยลง ปัญหานี้เกิดขึ้นจริงแล้วในยุคปัจจุบัน ซึ่งปีนี้มหาวิทยาลัยของเราก็เจอปัญหานี้โดยตรง คือ มีจำนวนนักศึกษาที่น้อยลงกว่า 700 คน แนวโน้มอีกประเด็นคือตัวผู้เรียนเปลี่ยนไปจากเดิมตามสภาพแวดล้อมของสังคมสมัยใหม่ ยุคข้อมูลข่าวสาร ผู้เรียนจะมีความรู้ด้าน IT ที่เก่ง และจะให้ความสำคัญกับข้อมูลที่เข้าสามารถเข้าถึงได้ง่าย ๆ มากกว่าหนังสือ ตำรา และเอกสารประกอบการเรียนรู้ที่อาจารย์แจกให้ และที่ผมสังเกตได้ในปัจจุบันคือ นิสัยของเด็ก เด็กสมัยนี้มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง อยากรู้อะไรที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน</p> <p>ด้านการเรียนการสอน ผมมีความคิดเห็นว่าคุณสมัยนี้การเรียนการสอนจะต้องนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้มากขึ้น วิธีการเดิม ๆ จะไม่ค่อยได้รับการยอมรับจากผู้เรียน และการจัดการเรียนการสอนจะต้องออกนอกชั้นเรียนมากขึ้น เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้รู้สึกเรียนรู้ ค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง ทำกิจกรรมประกอบการเรียน เป็นการเรียนโดยการฝึกทักษะในวิชานั้น ๆ ไปด้วย และบทบาทหน้าที่ของครูก็ต้องมีการปรับเปลี่ยนไปจากการเป็นผู้บรรยาย เป็นผู้ควบคุมชั้นเรียน เป็นผู้ออกคำสั่ง ให้เป็นผู้สังเกตการณ์ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้ คอยให้คำแนะนำ ดูแล หรือทำหน้าที่เป็นที่เลี้ยงมากขึ้น</p>	<p>แนวโน้มของการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21</p> <p>ด้านผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ผู้เรียนมีจำนวนน้อยลง ● ผู้เรียนมีความรู้ด้าน IT ทำให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น ● ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง ชอบความง่าย <p>ด้านการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการเรียนการสอนมากขึ้น ● เรียนรู้นอกห้องเรียนมากขึ้น ● ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำมากกว่าเป็นผู้ควบคุม

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>สังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงด้านสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมอย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยี เพื่อสืบค้นและเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ทุกส่วนของโลกเข้าด้วยกัน ดังนั้นการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ก็ต้องเท่าทันตามการเปลี่ยนแปลงของโลก หลักสูตรของมหาวิทยาลัยเราจึงต้องตอบสนองความต้องการทางสังคมภายในและสังคมโลกมากขึ้น ความหลากหลายของหลักสูตรจะน้อยลง หลักสูตรจะต้องมุ่งตรงไปที่การประกอบอาชีพของผู้เรียนเป็นสำคัญ และทุกหลักสูตร ต้องมีอาจารย์ประจำที่มีความเชี่ยวชาญและทักษะสูง ไม่ใช่ใครก็ได้ที่มีความรู้ด้านนั้น ๆ มาสอน การรับอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจต้องดูที่ประสบการณ์เป็นสำคัญ พุดง่าย ๆ ว่า ถ้าใครไม่มีประสบการณ์ด้านที่หลักสูตรต้องการ จะไม่ได้เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรเด็ดขาด</p> <p>ดังนั้นเมื่อเข้าสู่การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องมีการปรับตัว ไม่ว่าจะ เป็นสถาบันการศึกษา หลักสูตร อาจารย์ ผู้เรียน ทั้งหมดต้องมีการปรับเปลี่ยน เพื่อให้สามารถแข่งขัน อยู่รอดในสังคมได้ ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนมีผลกระทบต่อกัน คือ เมื่อสถาบันการศึกษา สร้างหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการทางสังคมโลก เน้นการสร้างทักษะในวิชาชีพ จึงต้องสรรหาอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ก็ส่งผลให้อาจารย์ต้องปรับตัว ต้องมีความพร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลงของโลกเสมอ รวมทั้งพัฒนาตนเองให้มีความเชี่ยวชาญและทักษะในหลักสูตรที่ตนสอน ทั้งยังส่งผลสืบเนื่องไปยังผู้เรียน ผู้เรียนต้องมีทักษะในวิชาชีพตามหลักสูตรจริง ๆ ถึงจะแข่งขันกับคนอื่นได้ ไม่ใช่มีเพียงความรู้ในตำราเรียนเพียงอย่างเดียว อีกทั้งยังต้องมีแรงเสริมภายในที่ดี เช่น รักงาน ซื่อสัตย์ ขยัน อดทน เป็นต้นถึงจะสู้คนอื่นได้</p> <p>เมื่อพูดถึงงานวิจัยมีผลต่อการพัฒนาหลักสูตรอย่างไร ผมมีความคิดเห็นว่า งานวิจัยมีผลต่อการพัฒนาหลักสูตรอย่างมาก โดยเฉพาะงานวิจัยในชั้นเรียนที่ทราบถึงปัญหาในการเรียน</p>	<p>ด้านหลักสูตร</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ต้องตอบสนองความต้องการทางสังคมให้มากขึ้นมุ่งไปที่การประกอบอาชีพเป็นสำคัญ ● อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมี ความเชี่ยวชาญและมีทักษะสูง <p>งานวิจัยมีผลต่อการพัฒนาหลักสูตร</p> <ul style="list-style-type: none"> ● งานวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ทราบปัญหาในการเรียนการสอน ความต้องการของผู้เรียน ซึ่งเป็นข้อมูลที่นำมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเพื่อแก้ไขในการเรียนการสอน ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนรู้ ● งานวิจัยเกี่ยวกับผู้ใช้บัณฑิต หรือ ความต้องการทักษะในการทำงานด้านต่าง ๆ ของตลาดแรงงาน

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>การสอน ความต้องการของผู้เรียน ซึ่งเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรเพื่อแก้ไขในการเรียนการสอน ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนรู้นอกจากนี้ งานวิจัยเกี่ยวกับผู้ใช้บัณฑิต หรือความต้องการทักษะในการทำงานด้านต่าง ๆ ของตลาดแรงงานเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่สามารถนำผลการวิจัยมากำหนดหรือสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมจริง ๆ และงานวิจัยมีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ตามที่กล่าวแล้วว่า ผลการวิจัยมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตร นั้นก็รวมถึงการเรียนการสอนด้วย เนื่องจากสภาพของสังคมเปลี่ยนไปอยู่ตลอดเวลา มีองค์ความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้นใหม่ ๆ อยู่เสมอ ความรู้เหล่านี้ส่วนใหญ่มาจากผลการวิจัย ดังนั้นงานวิจัยจึงมีความจำเป็นยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของสังคมและผู้เรียน รวมถึงสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาการเรียน การสอนได้อีกด้วย</p> <p>จากประสบการณ์ของการเป็นอาจารย์สอนและผู้ที่ทำงานวิชาการอยากให้กำลังใจอาจารย์ทุกคนที่จะทำงานวิชาการให้เกิดขึ้น ขอเสนอแนะแนวทางปฏิบัติดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตั้งเป้าหมายในการพัฒนาตนด้านวิชาการให้ชัดเจน 2. ให้หาต้นแบบที่เป็นครูอาจารย์หรือรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จด้านวิชาการมาเป็นแรงจูงใจที่จะไปให้ถึงเป้าหมาย 3. ลงมือทำ อย่าพลัดวันประกันพรุ่ง อย่าเอาแต่คิดแล้วหยุดไว้เพียงแค่นั้น คนที่ประสบความสำเร็จ ไม่ใช่เพียงแค่คิดและพูดเป็นเท่านั้น แต่ความสำเร็จมันอยู่ที่การลงมือทำ 4. พยายามแบ่งเวลาเพื่อวิชาการบ้าง ไม่ต้องมาก เพียงแค่วันละ 1-2 ชั่วโมงก็ยิ่งดี 5. ใช้หลักอิทธิบาท 4 เป็นแนวทางปฏิบัติ คือ ปลูกใจรัก พยายามทำ อย่าทิ้งกลางครั้นทำให้ต่อเนื่อง และยืนหยัดอยู่บนหลักการของเหตุผล (ปัญญา) อย่าทำด้วยอารมณ์หรือความรู้สึก 6. เข้าหาผู้รู้ เพื่อขอคำแนะนำ อย่าอาย ให้นึกเสมอว่า งานวิชาการ คือ ชีวิตของครู อาจารย์เช่นเรา 	<p>ผลการวิจัยช่วยกำหนดหรือสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมจริง ๆ ได้</p> <p>งานวิจัยมีผลต่อการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21</p> <ul style="list-style-type: none"> ● งานวิจัยจึงมีความจำเป็นยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของสังคมและผู้เรียน รวมถึงสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนได้อีกด้วย <p>ข้อเสนอแนะ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● กำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน ● หาบุคคลต้นแบบเป็นแรงจูงใจ ● ลงมือทำ ● แบ่งเวลาเพื่องานวิชาการ ● ใช้หลักอิทธิบาท 4 ● เข้าหาผู้รู้

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>ขอฝากข้อคิดเหล่านี้ไว้เป็นแนวทางนะครับ ผมไม่ใช่คนเก่งหรือฉลาดกว่าใคร แต่ผมเป็นคนหนึ่งที่มีความพยายามที่จะทำให้สำเร็จเท่านั้น</p>	
<p>3. ผศ.ปราโมทย์ ชูเดช</p> 	<p>อย่างที่ทุกท่านทราบครับว่า การทำงานวิจัยเป็นภารกิจด้านหนึ่งของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย และเป็นการค้นหาสิ่งใหม่ ๆ ที่ได้จากผลการวิจัยมาสอนนักศึกษา อีกทั้งนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคม โดยปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานวิจัยของผมนั้น เกิดมาจากแรงกดดันของบุคคลรอบข้างที่มีงานวิจัยและผลงานวิชาการ ซึ่งเป็นเพื่อนรุ่นเดียวกันหรือรุ่นน้อง เราจึงต้องสร้างงานวิจัยเป็นผลงานวิชาการ และความต้องการพัฒนาตนเอง ความต้องการมีรายได้เพิ่มขึ้น เพราะการมีตำแหน่งทางวิชาการจะได้ค่าตอบแทน ผมคิดว่าประเด็นนี้จะเป็นแรงจูงใจที่ดี ทำให้อยากสร้างผลงานวิจัย เมื่อสร้างผลงานวิจัยได้สำเร็จสิ่งที่เกิดขึ้นคือความภาคภูมิใจในตนเอง เพราะในระหว่างทางที่ทำการวิจัยต้องเผชิญกับปัญหาหลายอย่าง เราต้องให้กำลังอย่างมากในการผ่านอุปสรรคตรงนั้น เมื่อทำสำเร็จจึงเกิดความภูมิใจอย่างมาก</p> <p>ปัญหา อุปสรรคที่มักพบเจอหรือครับ ปัญหาใหญ่ที่สุดคือไม่กล้าคิดและทำงานวิจัย เรามักจะพูดว่า อืม ไม่รู้จะทำงานวิจัยเรื่องอะไรดี ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร คือคำพูดพวกนี้เกิดจากการที่เราไม่กล้าคิด ยังไม่มีความพยายามมากพอที่จะคิดสร้างสรรค์งานวิจัยออกมาอย่างจริงจัง หากเราเริ่มต้นจากการกล้าคิดและเริ่มลงมือทำ ก็ถือว่าได้ก้าวออกมาจากจุดเดิม 1 ก้าวแล้วแม้จะมีปัญหาต่าง ๆ ตามมาอีกมากมายในระหว่างก้าวต่อ ๆ ไป เราก็จะค่อย ๆ แก้ปัญหาได้ ส่วนแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการทำวิจัยสำหรับนักวิจัยมือใหม่ ผมคิดว่า เมื่อน้อง ๆ เริ่มคิดว่าจะทำงานวิจัย ก็ควรมุ่งมั่นจริงจัง และที่สำคัญหน่วยงานควรสร้างแรงจูงใจ ให้ความสำคัญของการวิจัย และควรให้แรงเสริมด้วยการให้การยกย่อง ชื่นชม รวมถึงการลดชั่วโมงการ</p>	<p>การทำงานวิจัยมีความสำคัญอย่างไร</p> <ul style="list-style-type: none"> ● เป็นภารกิจด้านหนึ่งของอาจารย์มหาวิทยาลัย <p>ปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานวิจัยและแรงบันดาลใจในการทำงานวิจัยของท่านมาจากด้านใดบ้าง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บุคคลรอบข้างมีผลงานวิชาการเป็นแรงกดดันให้เราต้องพัฒนาตนเอง ● ค่าตำแหน่งทางวิชาการ ● ความภาคภูมิใจ <p>ปัญหาอุปสรรค และแนวทางในการแก้ไขในการทำงานวิจัย</p> <p>ปัญหา อุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ไม่กล้าคิดและทำงานวิจัย

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>สอน เพื่อให้มีเวลาในการทุ่มเททำงานวิจัย</p> <p>เมื่อพูดถึงการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ว่ามีแนวโน้มและทิศทางการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใดบ้าง ผมมีความเห็นว่าการเรียนการสอนในยุคนี้ต้องเน้นด้านเทคโนโลยี และการเรียนรู้ด้วยตนเอง ให้อิสระทางความคิดแก่ผู้เรียนมากขึ้น ไม่วางกรอบหรือบังคับให้ผู้เรียน ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนในแต่ละวิชาด้วยการเพิ่มการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้นลดบทบาทการสอน ครูควรสอนน้อยลง (Teach less Learn more) ครูมีบทบาทเป็นผู้วางแผนการสอนให้ผู้เรียนพยายามลงมือทำและเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด โดยหลักสูตรควรพัฒนาให้สามารถตอบโจทย์หรือตอบสนองความเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน ก้าวสู่ตลาดอาเซียน ซึ่งต้องมีการเรียนรู้เรื่องภาษา การเรียนการสอนจึงควรควรเน้นทักษะทางภาษาให้แก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนสามารถฟัง พูดได้อย่างน้อย 3 ภาษา และสามารถอ่านเขียนได้อย่างน้อย 2 ภาษา อันนี้รวมกับภาษาประจำชาติของเราด้วยครับ และต้องสามารถใช้งานคอมพิวเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากงานพิมพ์ทั่วไป ยังต้องมีความรู้เกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ รู้จักช่องทางในการสืบค้น หรือหาข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างแคล่วคล่อง และที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งหลักสูตรต้องเน้นการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติ ทำด้วยตนเอง ซึ่งไม่ใช่เพียงแต่การเรียนรู้ภายในห้องเรียนเท่านั้น ต้องทำให้เห็นจริง รู้จริง ซึ่งจะเกิดประสิทธิภาพทางการเรียนมากขึ้น</p> <p>สำหรับคำถามที่ว่างานวิจัยมีผลต่อการพัฒนาหลักสูตรหรือเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาได้อย่างไร ผมต้องกล่าวอย่างนี้ครับ อุดมศึกษาคือการศึกษานำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพผู้เรียนต้องรู้จริงทำได้จริง เช่น การวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอน ผลการวิจัยทำให้รู้ว่าวิธีการสอนแบบใดเหมาะกับการเรียนรู้ในสถานการณ์ใดเพื่อผู้จะได้เรียนรู้ได้ดีที่สุด</p>	<p>แนวทางในการแก้ไขปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> ● หน่วยงานให้แรงเสริมในการยกย่อง, ลดชั่วโมงสอน <p>แนวโน้มของการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21</p> <ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ผู้สอนลดบทบาทการสอน และเพิ่มการเรียนรู้ด้วยตนเองให้นักศึกษา ● ควรเน้นทักษะทางภาษาให้ผู้เรียนฟัง พูดได้ 3 ภาษาและอ่านเขียนได้ 2 ภาษา ● ใช้งานคอมพิวเตอร์ได้ดี ● เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ <p>การวิจัยมีผลต่อการพัฒนาหลักสูตร</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การวิจัยเกี่ยวกับการสอน ผลการวิจัยทำให้รู้ว่าวิธีการสอนแบบใดเหมาะสมกับ

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>นอกจากนี้การทำวิจัยจะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ได้ โดยนำผลที่ได้จากการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น การวิจัยโดยการสร้างแบบฝึกการออกเสียงภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่มาเรียนที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เมื่อวิจัยเสร็จก็นำแบบฝึกนั้นมาฝึกออกเสียงให้นักศึกษาชาวจีนหรือการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน เมื่อทำวิจัยเสร็จแล้ว เราก็จะรู้ลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนไม่ว่าจะเป็นการเขียนคำ เขียนประโยค หรือเขียนข้อความ เมื่อเรารู้ว่านักศึกษามีข้อบกพร่องอย่างไร ผลการวิจัยสามารถนำไปสู่การสร้างบทเรียน การสร้างแบบฝึกหัด เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนให้ถูกประเด็น ให้ตอบสนองกับปัญหาที่พบ ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอน พัฒนาทักษะทางภาษาของนักศึกษาจีนได้เป็นอย่างดี</p> <p>ด้านข้อเสนอแนะและแนวทางสำหรับน้อง ๆ เหนอครับ มีไม่มากนัก เพียงแค่ผมอยากจะบอกน้อง ๆ ว่าลงมือทำเถอะครับ ตำแหน่งทางวิชาการเงินประจำตำแหน่งทุกเดือน ความภาคภูมิใจที่เราจะได้รับด้วยความสามารถของตัวเองครับ</p>	<p>การ เรียน รู้ ใน สถานการณ์ใด</p> <p>งานวิจัยมีผลต่อการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21</p> <p>การวิจัยนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอน</p> <p>ข้อเสนอแนะ</p> <ul style="list-style-type: none"> • รีบลงมือทำเพื่อตำแหน่งทางวิชาการและเพื่อความภาคภูมิใจ

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมถ่ายทอดความรู้ : การทำวิจัย (COP: Community of Practice)
กลุ่มชุมชนคนทำงาน เรื่อง การสร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21
ครั้งที่ 2

วันพุธที่ 21 มิถุนายน 2560 เวลา 13.00-16.00 น.

ลำดับที่	นามสกุล
1	อาจารย์บรรจบ ปิยมาตย์
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นพรัตน์ ธนานุรักษากุล
3	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อีร์โชติ เกิดแก้ว
4	ดร. ธงชัย หงษ์จร
5	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราโมทย์ ชูเดช
6	อาจารย์อุมารังษี วงษ์สุบรรณ
7	อาจารย์พรรณศิริ แจ่มอรุณ
8	อาจารย์อดิวัฒน์ พรหมาสา
9	อาจารย์บุญช่วย สนศรี
10	อาจารย์เบญจวรรณ ดอกไม้
11	อาจารย์สรिता ศรีสุวรรณ
12	อาจารย์พิรุชญาณ์ อธิเลิศนานนท์

รายชื่อคณะกรรมการเครือข่ายการจัดการความรู้ภายในและภายนอกคณะศิลปศาสตร์

กิจกรรมถ่ายทอดความรู้ : การทำวิจัย (COP: Community of Practice)

กลุ่มชุมชนคนทำงาน เรื่อง การสร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21

ครั้งที่ 2

วันพุธที่ 21 มิถุนายน 2560 เวลา 13.00-16.00 น.

คุณเอื้อ	อาจารย์บรรจบ ปิยมาตย์
คุณอำนวย	ผศ.ดร.นพรัตน์ ธนานุรักษากุล
คุณกิจ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธีรโชติ เกิดแก้ว ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราโมทย์ ชูเดช อาจารย์พรรณศิริ แจ่มอรุณ
คุณประสาน	อาจารย์บุญช่วย สนสี
ผู้จัดการทั่วไป	อาจารย์อดิวัฒน์ พรหมาสา
คุณลิขิต	อาจารย์บุญช่วย สนสี อาจารย์พิฐญาณ อธิเลิศรณานนท์ อาจารย์สรีตา ศรีสุวรรณ อาจารย์เบญจวรรณ ดอกไม้
เลขาโครงการฯ (KM)	อาจารย์พิฐญาณ อธิเลิศรณานนท์
ผู้ร่วมสกัดความรู้	อาจารย์บรรจบ ปิยมาตย์ อาจารย์ ดร. ธงชัย หงจร ผศ.ดร.นพรัตน์ ธนานุรักษากุล อาจารย์อดิวัฒน์ พรหมาสา อาจารย์บุญช่วย สนสี อาจารย์เบญจวรรณ ดอกไม้ อาจารย์สรีตา ศรีสุวรรณ